

Villdyr

Villdyr

Disney famler videre i tre digitale dimensjoner. Med *Villdyr* når de et bunnivå både når det gjelder innhold og innlevelse.

The Wild
Steve 'Spaz' Williams
Walt Disney Productions, C.O.R.E. Digital Pictures
2006
Buena Vista International
16:9 Fullskjerm
Dolby Digital 5.1
78 min.
2

2

Tamt

Villdyr er Disneys andre forsøk på digital 3d-animasjon, etter *Lille kylling* (2005), og gis ut som Disneys 46 klassiker. At *Villdyr* i det hele tatt gis ut som Disney-klassiker er litt merkelig siden filmen i sin helhet er produsert av kanadiske C.O.R.E. Digital Pictures. Filmen kan slik sett sidestilles med den britiskproduserte *Valiant* (2005) som ble distribuert av Disney i USA, men som ikke fikk status som Disney-klassiker.

Man kan spekulere i at det er av hensyn til konkurransen med DreamWorks at Disney insisterer på å lansere *Villdyr* som en fullblods Disney-produksjon. Man behøver ikke å være mensamedlem for å se at DreamWorks-produksjonen *Madagaskar* (2005) er til forveksling lik historien i *Villdyr*. Så gjør også Disney er stort poeng ut at ideen bak *Villdyr* ble presentert hos Disney for hele ni år siden. Likevel var DreamWorks først ute med sin villdyrfilm.

Som med *Madagaskar* starter *Villdyr* i et New York-zoo hvor bortskjemte dyr for lengst har mistet kontakten med sine instinkter. Gjennom en rekke uforutsette hendelser blir dyrene nødt til å gjenoppdage sine opprinnelige egenskaper som villdyr. Hos Disney er det løven Samson som er stjernen. Han gjør sitt beste med å fostre opp avkommet Ryan og propper ham full av overdrevne historier fra savannen. Da Ryan en ulykksalig dag bestemmer seg for å se litt mer av verden blir Samson, slangen Kazar, sjiraffen Bridget, koalabjørnen Nigel og ekornet Larry nødt til å ta opp jakten - en jakt som fører dem nærmere opphavet enn de er fortrolige med.

C.O.R.E. og regissør Steve "Spaz" Williams hevder det har vært en målsetning å lage en så realistisk utseende film som mulig. Det forhindrer ikke at dyrene ser ut som utstoppede leketøysdyr som mangler både gestikulasjon og de mest basale ansiktsuttrykk. Effekten er forunderlig og så langt unna Walt Disneys kongstanke om å besjele dyr som overhode mulig. Hvis et fotorealistisk resultat var målsettingen, greide Chris Wedge og Blue Sky det mye bedre allerede i 1998 med kortfilmen

Buddy. Også flere av de andre pelskleddene filmene de senere årene, så som *Monsterfabrikken* (2001) og *Over hekken* (2006), har greid pelsutfordringen bedre.

I tillegg til å ha et sjelløst utseende innehar filmen overraskende lite humor - verken for barn eller voksne. Som så ofte hos Disney er hovedvekten lagt på et problematisk barn-foreldre forhold - noe som demper stemningen i filmen og som heller ikke er særlig engasjerende. Utover koalabjørnen Nigel, er det kun bifigurene som bidrar til å gi filmen litt humoristisk sans. En gjeng duer i innledningen og to slagferdige kameleoner i avslutningen byr på forfriskende avbrekk.

Som seg hør og bør står Hollywood-stjerner i kø for å legge stemmeprakten til karakterene. Kiefer Sutherland gjør seg godt som pappaløve, men det er likevel Eddie Izzard som stjeler showet som den hovne koalabjørnen Nigel. Filmens norske versjon tar et steg tilbake i forhold til de mange gode norske dubbingene som er gjort for animasjonsfilm de siste årene. Det er særlig Mia Gundersen som den hysteriske giraffen Bridget som gjør en kritisk dårlig innsats.

Villdyr er en uoriginal film. Uansett hvem som kom på basishistorien først, ser det i ettertid ut at Disney i dette tilfellet har sett i overkant mye til konkurrentene. Pingviner var deler av suksessformelen for DreamWorks?

Madagaskar, så når en gjeng pingvinger også dukker opp i

Villdyr, bare understreker det i hvor stor grad Disney har plukket fra andre hold. Sett i kombinasjon med en uengasjerende historie og underlig karakterdesign, blir *Villdyr* en tam opplevelse.

Utgivelsen:

Disney skuffer ikke når det gjelder å overføre filmene sine til DVD-formatet. Både lyd- og bildeopplevelsen av *Villdyr* er godt. Bildet er så godt som prikkfritt komprimert og lydsiden er dynamisk og velfungerende i Dolby Digital 5.1.

Når det gjelder ekstramaterialet er det dårligere stilt. Det mest engasjerende i så måte er en håndfull utelatte scener kommentert av regissør Steve 'Spaz' Williams og produsent Clint Goldman. Her får man blant annet se løvemoren til Ryan, som til slutt ble kuttet helt fra filmen.

Videre er det inkludert to 'dokumentarer' rundt stemmegivningen. Det er passende at Eddie Izzard trekkes frem og man får se hvordan han improviserer frem mye av dialogen til Nigel. Mindre interessant er beretningen om stemmen til det ubestemmelige Colin levert av en fyr fra det britiske produksjonsselskapet.

For øvrig blir vi også tilgodesett med en musikkvideo signert Everlife. Ingen spill eller aktiviteter for barna og ingen utdypende dokumentar om produksjonen for oss andre.

En fattig utgivelse av en slapp film.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 27.02.07

Takk til Buena Vista International for anmelderkopi.

Ja
[villdyr_cover](#);